

Primacy of the Armenian Apostolic Orthodox Church
of the United Kingdom and Republic of Ireland

His Grace Bishop Hovakim Manukyan, Primate

Saint Yeghiche Armenian Church Parish Սբ Եղիշէ Հայոց Եկեղեցւոյ Ծով

Priest in Charge Rev Fr Nshan Alaverdyan

13b Cranley Gardens, Kensington London, SW7 3BB

Registered Charity No 1173403

Pastoral office t. +44 (0)20 7373 8133 email. info@styeghiche.org.uk
www.styeghiche.org.uk <https://www.facebook.com/StYeghiche>

SUNDAY BULLETIN

1: Today's Scripture Reading,

14th February 2021

Bulletin 07/2021

ՊՕՂՈՍ ԱՌԱՔԵԱԼԻ ԿՈՂՄԷ ԳԱՂԱՏԱՑԻՆԵՐԻՆ ԳՐՈՒԱԾ ՆԱՄԱԿԷՆ 4:1-7

Բայց այնքան ասեն որ ժառանգորդը մանուկ է, կ'ըսեն թէ ոչինչով կը տարբերի ստրուկէ մը, թէպէտ բոլորին տէրն է. հապա խնամակալներու եւ հոգատարներու հեղինակութեան տակ է՝ մինչեւ հորը ճշդած պայմանաժամը: Նոյնպէս ալ մենք, երբ մանուկ էինք, աշխարհի սկզբունքներուն տակ ստրուկ էինք: Բայց երբ ժամանակը լրումին հասաւ, Աստուած որկեց իր Որդին՝ որ կնոջմէ ծնաւ եւ Օրէնքին տակ մտաւ, որպէսզի փրկանքով գնէ Օրէնքին տակ եղողները. որպէսզի մենք որդեգրութիւնը ստանանք: Եւ քանի որ դուք որդիներ էք, Աստուած ձեր սիրտերուն մէջ որկեց իր Որդիին Հոգին, որ կ'աղաղակէ. «Աբբա՛, Հայր»: Հետեւաբար ա՛լ ստրուկ չես, հապա՛ որդի. ու եթէ որդի, ուրեմն՝ Աստուծոյ ժառանգորդը Քրիստոսի միջոցով:

The Epistle of St Paul to the Galatians 4:1-7

What I am saying is that as long as an heir is underage, he is no different from a slave, although he owns the whole estate. The heir is subject to guardians and trustees until the time set by his father. So also, when we were underage, we were in slavery under the elemental spiritual forces ^a of the world. But when the set time had fully come, God sent his Son, born of a woman, born under the law, to redeem those under the law, that we might receive adoption to sonship. ^b Because you are his sons, God sent the Spirit of his Son into our hearts, the Spirit who calls out, “Abba, ^c Father.” So you are no longer a slave, but God’s child; and since you are his child, God has made you also an heir.

ՅԻՍՈՒՍ ԹՐԻՍԱՏՈՍԻ ԱԲԵՏԱՐԱՆ ԸՍՏ ՂՈՒԿԱՍԻ 2:41-52

Անոր ծնողները ամէն տարի՝ Չատիկի տօնին՝ կ'երթային Երուսաղէմ: Ու երբ ան եղաւ տասներկու տարեկան, բարձրացան Երուսաղէմ՝ տօնին սովորութեան համաձայն: Երբ օրերը աւարտեցին ու վերադարձան, Յիսուս պատահին մնաց Երուսաղէմ: Բայց Յովսէփ եւ անոր մայրը չէին գիտեր. հապա կարծելով թէ ան ուղեկիցներուն հետ է՝ մէկ օրուան ճամբայ գացին, ու կը փնտռէին զայն իրենց ազգականներուն եւ ծանօթներուն մէջ: Երբ չգտան՝ Երուսաղէմ վերադարձան զայն փնտռելու: Երեք օր ետք գտան զայն տաճարին մէջ. նստած էր վարդապետներուն հետ, մտիկ կ'ընէր անոնց եւ բան կը հարցնէր: Բոլոր զայն խողները կը գնայէին անոր խելքէն ու պատասխանէին: Երբ տեսան զայն՝ ապշած մնացին, եւ մայրը ըսաւ անոր. «Որդեա՛կ, ինչո՞ւ ա՛յդպէս ըրիր մեզի. ահա՛ հայրդ ու ես կը փնտռէինք քեզ՝ չափազանց մորմոքած»: Ըսաւ անոնց. «Ինչո՞ւ կը փնտռէիք զիս. չէի՞ք գիտեր թէ ես պէտք է ըլլամ իմ Հօր տունը»: Սակայն անոնք չհասկցան այս խօսքը՝ որ ըսաւ իրենց: Յետոյ իջաւ անոնց հետ ու գնաց Նազարէթ, եւ կը հպատակէր անոնց. բայց անոր մայրը այս բոլոր խօսքերը կը պահէր իր սիրտին մէջ:

Յիսուս կը զարգանար իմաստութեամբ ու հասակով, եւ շնորհք գտնելով Աստուծոյ ու մարդոց քով:

Our Aim;

St Yeghiche Armenian Church aims to be the church for the whole community; a place where those who have faith and those who yet to find it or renew it, can come together as a family of God's children; a place where all will be received with tolerance, understanding and friendship.

2: A short interpretation of the Scripture reading

The Holy Gospel of Jesus Christ according to Luke 2:41-52

The Boy Jesus at the Temple

Every year Jesus' parents went to Jerusalem for the Festival of the Passover. When he was twelve years old, they went up to the festival, according to the custom. After the festival was over, while his parents were returning home, the boy Jesus stayed behind in Jerusalem, but they were unaware of it. Thinking he was in their company, they travelled on for a day. Then they began looking for him among their relatives and friends. When they did not find him, they went back to Jerusalem to look for him. After three days they found him in the temple courts, sitting among the teachers, listening to them and asking them questions. Everyone who heard him was amazed at his understanding and his answers. When his parents saw him, they were astonished. His mother said to him, "Son, why have you treated us like this? Your father and I have been anxiously searching for you."

"Why were you searching for me?" he asked. "Didn't you know I had to be in my Father's house?"¹ But they did not understand what he was saying to them.

Then he went down to Nazareth with them and was obedient to them. But his mother treasured all these things in her heart. And Jesus grew in wisdom and stature, and in favour with God and man.

Կ.Պոլսի տիեզերաժողովի 150 սուրբ հայրապետների (381թ.) հիշատակության օր

Ընդհանրական Եկեղեցու առջև պատմության տարբեր ժամանակահատվածներում ծառացել են դավանաբանական, վարդապետական, վարչակազմակերպչական խնդիրներ, որոնց պատասխանները տրվել են սրբազումար տիեզերական ժողովների ընթացքում: Այդպիսի ժողովներից էր նաև 381 թվականին Թեոդոսիոս կայսեր հրամանով գումարված Կ.Պոլսի Բ տիեզերաժողովը:

Արիոսական վեճերի արդյունքում հայտնվել էր մի նոր հերետիկոսություն՝ գլուխ և պաշտպան ունենալով Կ.Պոլսի Մակեդոն արքեպիսկոպոսին, ով մերժում էր Սուրբ Հոգու աստվածությունը: Սույն խնդրով գումարված վերոհիշյալ տիեզերաժողովը վերահաստատում է Նիկիայի ժողովում ընդունված դավանությունը և ապա պաշտպանում Սուրբ Հոգու աստվածության վարդապետությունը՝ որդեգրելով «մի Աստվածություն, երեք անձինք» բանաձևը: Ընդունելով սույն տիեզերաժողովը՝ Հայ Եկեղեցին նշում է ժողովին մասնակից 150 սուրբ հայրապետների հիշատակության օրը:

Commemoration of 150 Pontiffs participating in the Ecumenical Council of Constantinople

During different periods of history the Ecumenical Church has faced various problems of doctrinal, administrative and organizational nature, solutions to which have been provided during the Ecumenical Councils. One of such councils was the Second Ecumenical Council convened upon the order of the King Theodosios in Constantinople, in 381.

Բուն Բարեկենդան

Սովորաբար Բարեկենդան է կոչվում շաբաթապահքերի և Մեծ պահքի նախընթաց օրը: Բարեկենդանին թույլատրվում են չափավոր վայելքներ, խրախճանքներ, խաղեր եւ ուտեստներ՝ ի հետևություն Եդիային ուղղված հրեշտակի խոսքի. «Եյիր, կեր, որովհետև երկար ճանապարհ ես գնալու» (Թագ. 19:7): Բարեկենդան բառացի նշանակում է կենդանություն, բարի կյանք:

Մեծ պահքի բարեկենդանը կոչվում է Բուն Բարեկենդան, քանի որ նախորդում է ամենաերկար պահքին: Բարեկենդանը մարդու երջանկության հիշատակն է, որը դրախտում վայելում էին Ադամն ու Եվան: Այն նաև դրախտային կյանքի օրինակն է, որտեղ մարդուն արտոնված էր ճաշակել բոլոր պտուղները, բացառությամբ բարու և չարի գիտության ծառի պտղից, որը պահքի խորհրդանիշն է: Բարեկենդանն առաքինությունների արտահայտությունն է: Այդ օրը մարդիկ սգից անցնում են ուրախության, չարչարանքից՝ խաղաղության: Այս ընկալմամբ է, որ յուրաքանչյուր քրիստոնյա հոգու խոնարհումով, ապաշխարությամբ, պահքով և ողորմության հույսով սկսում է Մեծ պահքի ճանապարհը: Այն տևում է 48 օր՝ Բուն Բարեկենդանից մինչև Ս. Հարության՝ Չատիկի տոնը:

Պահքի շրջանում օգտագործում են բացառապես բուսական ծագում ունեցող սննդամթերք: Պահքի ընթացքում հրաժարվում են ոչ միայն որոշակի կերակուրներից, այլև մոլի սովորություններից, շատախոսությունից, ստախոսությունից, հայիդյանքից և այլ մեղքերից: Կերակրից հրաժարվելն առանց մեղքից հետ կանգնելու անօգուտ է: «Լեռան քարոզում» Քրիստոս պահքի մասին ասում է. «Երբ ծոմ պահեք, տրտմերես մի լինեք կեղծավորների նման, որոնք իրենց երեսներն այլանդակում են, որպեսզի մարդկանց այնպես երևան, թե ծոմ են պահում, ճշմարիտ են ասում ձեզ, այդ իսկ է նրանց վարձը, այսինքն՝ մարդկանց երևալը և նրանցից զովվելը: Այլ երբ դու ծոմ պահես, օծի քո գլուխը և լվա քո երեսը, որպեսզի չերևաս մարդկանց ծոմ պահող, այլ քո Հորը՝ զաղտնաբար, և քո հայրը, որ տեսնում է, ինչ որ ծածուկ է, կհատուցի քեզ» (Մատթ. 6:16-18):

Մեր Տերը սովորեցնում է, թե ինչ ոգով է պետք այն կատարել: Ինչպես հիվանդությունն է ազդում մարմնի վրա, այնպես էլ մեղքն է ազդում հոգու վրա: Պահեցողությունը չէ, որ մեղքը քավվում է, այլ Աստված է քավիչը: Սակայն պահեցողությունը կարևոր է քավչարար այս սրբագործության մեջ: Չղջումը, աղոթքը, ապաշխարանքը հիմնական պայմաններն են Աստծո բուժիչ և քավիչ գործությունն ստանալու: Մեծ Պահքի 40 օրը խորհրդանշում է անապատում Քրիստոսի քառասնօրյա աղոթքի, ծոմապահության և ապաշխարության շրջանը: Իր մկրտությունից հետո Հիսուս «հոգով անապատ առաջնորդվեց ու քառասուն օր փորձվեց սատանայից: Չկերավ ու չխմեց այն օրերին» (Ղուկ. 4:1-3):

Մեծ Պահքն ունի յոթ կիրակի՝ Բուռն բարեկենդան, Արտաքսում, Անառակի, Տնտեսի, Դատավորի, Գալստյան և Ծաղկագարդ: Ժողովրդական սովորության համաձայն՝ Մեծ Պահքի կիսվելու՝ Միջինքի օրը, բաղադրված պահոց գաթա են պատրաստում, որի մեջ մետաղադրամ են դնում: Սովորության համաձայն՝ բաժին հասնող մետաղադրամը հաջողություն է բերում: Մեծ Պահքի շրջանում արգելված է պսակադրությունները և մատաղը: Սակայն Վազգեն Ա կաթողիկոսի շրջաբերականով թույլատրվեց պսակադրություն կատարել Մեծ Պահքի օրերին, բացառությամբ Ավագ շաբաթվա:

Հայ եկեղեցում տարվա ընթացքում պահոց 158 օրերի մեծ մասը կարճատև պահքեր են՝ օրապահքեր (չորեքշաբթի և ուրբաթ օրերը՝ ի հիշատակ Հիսուս Քրիստոսի մատնության և չարչարանքների) և շաբաթապահքեր, իսկ առավել ժողովրդականություն վայելողը և ամենաերկարատևը Մեծ Պահքն է:

Պահքը չի սահմանափակվում միայն կենդանական սննդից հրաժարումով. այն առաջին հերթին հոգեկան ու բարոյական ամեն տեսակի ախտերից ու մոլություններից, մեղանչական մտքերից, խոսքերից ու գործերից մաքրվելն է, գղջմամբ ու ապաշխարությամբ աստվածահաճո և առաքինի կյանքին դառնալը: Պահոց շրջանում կարևոր է հոգևոր շնորհների ու հատկապես եղբայրասիրության մեջ գորանալը, քանի որ, ինչպես Եզնիկ Կողբացին է ասում. «Մեկը կարող է կենդանու միս չուտել, բայց անընդհատ իր եղբոր միսը ծամել»: Այս պարագային կարևոր է նաև մեկ այլ ծայրահեղությունից զգուշանալը. պահք պահելը չպետք է պատճառ դառնա պահեցողության մեջ տկարացող եղբայրակցին դատելու. «Ով ուտում է, թող չարհամարիի նրան, ով չի ուտում, իսկ ով չի ուտում, թող չդատի նրան, ով ուտում է» (Հռոմ.14:3):

Պահքը կամ ծոմապահությունը ներանձնական վիճակ է, և այն պետք չէ կատարել ի ցույց մարդկանց, այլ՝ ի փառս Աստծո: Պահքի նպատակն է մեր մարմինը վարժեցնել սակավապետության, որպեսզի հարստացնենք մեր հոգևոր կյանքը: Եթե մեկն ինքնանպատակ է պահք պահում, այսինքն՝ փառասիրության, կեղծավորության կամ էլ նիհարելու համար, ապա այն Աստծուն ընդունելի չէ, որովհետև ապաշխարության նպատակով չէ: «Երբ ծոմ պահեք, տրամերես մի լինեք կեղծաւորների նման, որոնք իրենց երեսներն այլանդակում են, որպեսզի մարդկանց այնպես երևան, թե ծոմ են պահում. ճշմարիտ եմ ասում ձեզ, այդ իսկ է նրանց վարձը: Այլ երբ դու ծոմ պահես, օծիր քո գլուխը և լուսա քո երեսը, որպեսզի չերևաս մարդկանց որպես ծոմ պահող, այլ քո Հորը՝ գաղտնաբար. և քո Հայրը, որ տեսնում է, ինչ որ ծածուկ է, կհատուցի քեզ»: (Մատթ 6:16 - 18)

Վարդապետներն ասում են, որ այն պարագային է մարմնի պահքը գեղեցիկ, երբ հոգին իրեն գերծ է պահում մեղքերից: Եվ ի՞նչ օգուտ մարմինը պահքով նվազեցնելուց, եթե հոգին գիրացնում ենք մահացու մեղքերով: Պահքը հոգին սնուցելու միջոց է. շարականներ, ավետարանական ընթերցումներ, աղոթքներ, ահա այն ամենը, որոնցով պիտի սնվի հավատացյալ մարդու հոգին պահքի ընթացքում:

Արդ, ձեր ծոմապահության օրերին ձեր ցանկություններն եք կատարում և կսկիծ պատճառում բոլոր նրանց, ովքեր ենթակա են ձեզ: Հակառակության և կռիվների մեջ եք պահում և բռնցքահարում տկարին: Իսկ իմ ինչի՞ն է պետք այդպիսի ծոմապահության օրը. դուք պիտի գաք բողոքեք ինձ, և ես չպիտի լսեմ ձեզ: Այդպիսի ծոմապահությունը չէ, որ ես ընտրեցի, և ոչ էլ այնպիսի օրը, երբ մարդ իր անձն է տանջում: Եթե պարանոցդ կորացնես օղակի նման ու տակդ քուրձ ու մոխիր տարածես, այդ էլ, սակայն, չեմ համարի ծոմ և ընդունելի օր. այդպիսի ծոմապահությունը չէ, որ ես ընտրեցի, - ասում է Տերը: - Քանդիր անիրավության հանգույցը, խորտակիր քո վաճառականական խարդախությունն ու բռնությունը, ներիր ու արձակիր նեղյալներին և պատռիր բոլոր անիրավ մուրհակները»: (Եսայի 58:3 - 6)

Պահքը անպայման պետք է զուգորդվի աղոթքներով, որով կառաջնորդվենք դեպի ավետարանական ճշմարտություններ, դեպի հավատք, դեպի Աստված: Մեծ պահքն ընդգրկում է վեց կիրակի: Այդ կիրակիները կապված են աստվածաշնչյան վեց պատմությունների հետ, որոնք կազմել են Հակոբոս Տյառնեղբայրը և Կյուրեղ Երուսաղեմացին: Այդ կիրակիներն են՝ Բուռն բարեկենդան, Արտաքսման, Անառակի, Տնտեսի, Դատավորի և Գալստյան: Այս անվանումներն ինքնըստինքյան ցույց են տալիս յուրաքանչյուր կիրակիի խորհուրդը, և բոլորը միանաբար կազմում են «ոսկե շղթա», որոնցով ծանոթանում ենք մարդու անցած ճանապարհին՝ աշխարհի արարչագործությունից մինչև Քրիստոսի Երկրորդ գալուստը:

3: This week's message from our Priest in Charge

Մեկնութիւն եւ պատգամ Աւետարանի այս օրուայ ընթերցուածից.

Յանուն Հօր եւ Որդւոյ եւ Հոգւոյն Սրբոյ. ամէն:

«Որովհետեւ Աստու արքայութիւնը ուտելիք եւ ըմպելիք չէ, այլ՝ արդարութիւն եւ խաղաղութիւն եւ խնդութիւն Սուրբ Հոգով» (Հռոմ. 14.17):

Աստուածասէր եղբայրներ եւ քոյրեր,

Յետաքրքիր խոկումի է առաջնորդում Տառնդառաջի տօնի համընկնումը Մեծ Պահքի առաջին կիրակիի՝ Բուն Բարեկենդանի հետ: Խաչմերուկուող մտածումների մէջ հիմնական մնում են երկնքից երկիր մեզ եկած ու մարդացած Աստծուն ընդառաջ գնալը, Փրկչին մեր կյանք եւ մեր գիրկ առնելը, Տիրոջն օրհնելն ու փառաւորելը:

Յաճախ եւ բնականօրէն Մեծ կամ Քառասնորդական Պահք լսելիս անմիջապէս սկսում ենք մտածել սննդային սահմանափակումների եւ դրա պատճառով մարմնի նեղութեան մասին: Այո, ծոմը եւ պահքը սննդի հետ են կապուած, բայց նպատակը հոգեւոր է:

Մի գեղեցիկ օրինակ է բերում սբ. Բարսեղը՝ համեմատելով մարմնաւոր եւ հոգեւոր պատերազմները: Սովորաբար պատերազմում զենքով եւ ուժով յաղթելու համար լաւ սնուել է պետք՝ ճաշակելով սննդարար ուտելիքներ: Հոգեւոր պատերազմում յաղթելու համար հակառակն է՝ ծոմով ու պահքով մարմնի սննդային պահանջները սահմանափակելն է, հոգին եւ հաւատքը զօրացնելը: **«Հոգին ոչնչով այնքան չի խոնարհուում, ինչքան, երբ մէկը զսպում է իրեն կերակրից»** (Հայր Պիմեն):

Ի տարբերութիւն միւս օրապահքերի եւ շաբաթապահքերի, այս պահքը կոչւում է ԱՂՈՒՀԱՅԻՑ իր խստութեան պատճառով: Այն պահել են աղով ու հացով եւ օրական մէկ անգամ ուտելով: Առաքեալները եւ յաջորդները Քրիստոսի նմանութեամբ 40-օրեայ ծոմ էին պահում, որից էլ գալիս են «պահել, պահք, պաս, ծոմապաս» բառերի գործածութիւնը: Հայրական եւ հովուական խնամքի արտայայտութիւն է հայրապետների կողմից, որ իրենք խիստ պահելով յանդերձ՝ ժողովրդին առաւել մեղմ պահեցողութեան հրահանգ են տուել: Շատերը, ուշադրութիւն դարձնելով կերակրային պահեցողութեան վրայ, անուշադիր են թողել հոգեւոր կողմը: **«Սատանան միշտ պահքի մէջ է, ոչինչ չի ուտում, բայց մեղք գործելուց չի դադարում և չի յոգնում»** (Սբ. Գրիգոր Տաթեւացի):

Պահքը նպատակ չէ, այլ ապաշխարութեան միջոց: Առանց աղօթքի եւ ողորմութեան այն դատարկ է մնում՝ դառնալով հոգս, տանջանք եւ բեռ: Ապաշխարութեան կարեւոր այս միջոցների նպատակը Աստծոյ հետ հանդիպման պատրաստութիւնն է, Տիրոջ հետ հաշտութիւնը: Ապաշխարութիւնը պէտք է արտայայտուի գղջումով, մեղքերի գիտակցումով, առանց որի չկայ հաշտութիւն Աստծոյ հետ: **«Սուրբ Հոգին մեզ սովորեցնում է փախչել մեղքից եւ այլեւս չընկնել նրա մէջ. դա՛ է ապաշխարութիւնը: Առաքիւնութեան պսակը սէրն է: Մոլորութեան պսակը՝ սեփական մեղքերի արդարացումը: Եթե՛ն ապաշխարութիւն չը լինէր՝ չէին լինի նաև փրկւողները»** (Սբ. Աբբա Եսայի):

Տեառնընդառաջի օրուայ հետ Պահքի մեկնարկի այս խաչումը մեզ յետաքրքիր ուղերձ է տալիս՝ Մեծ Պահքը գործածել այնպէս, որ աւարտին Քրիստոսին ընդառաջ գնանք առաքեալների պէս, Սիմէոն Ծերունու նմանութեամբ աղօթքով եւ արդարութեամբ ապրելով մեր սրտով գրկենք Փրկչին, ինչպէս ինքն է մաղթում Գեթսեմանիի պարտեզում աղօթելիս: Մեր ամբողջ պահեցողութիւնը Տիրոջ «Եկայք առ իս» խօսքի պատասխան եւ ընթացք թող լինի, անձնական մեր տեառնընդառաջի ընթացք դառնայ...

«...այն ժամանակ խաւարի մէջ կը ծագի քո լոյսը, քո խաւարը կը վերածուի միջօրէի: Քո Աստուածը ամէն ժամ քեզ հետ կը լինի, քո անձն ըստ ցանկութեան յագեցում կը ստանայ, եւ քո ոսկորները կը լիանան ու կը լինեն ինչպէս ջրաբքի պարտեզ, ինչպէս աղբիւր, որից ջուրը չի պակասի» (Ես. 24:10-11):

Աստծոյ ողորմութեամբ բարով հասնենք սուրբ Յարութեան...

Հոգեւոր Հովիւ Տէր Նշան Քահանայ Ալավերդեան

Eve of Great Lent or Great Barekendan

The Armenian Church has defined the period of Great Lent as a time of abstinence and repentance for the faithful. Each Sunday during this period is named after an event in the Holy Bible that contains the message of the day. According to the calendar, the days prior to weekly fasts, as well as Great Lent, (with the exception of the fast preceding Holy Nativity) are called Barekendan. The word Barekendan means “good living” or “good life”, as we are called to live cheerfully, joyfully, and to be happy on these days preceding fasting periods.

On these days of Barekendan, the angel’s words addressed to the prophet Elijah are fulfilled: “Arise and eat, otherwise the journey will be too great for you” (1 Kings 19:7). The Armenian Church thus allows her faithful to organize games, festivals, carnivals and large, plentiful meals to observe the feast, as it is followed by a period of fasting and abstinence.

The Eve of Great Lent, as Great Barekendan is also called, commemorates the human bliss, which Adam and Eve enjoyed in the Garden of Eden. It also symbolizes the heavenly right, according to which, mankind could eat all types of fruit, except the fruit of the Tree of Knowledge of Good and Evil. Barekendan is the manifestation of the virtues of the soul, through which people can transform mourning to joy, and torment to peace. It is with this comprehension, with bowing of our souls, penitence, fasting and hope for mercy, that each Christian individual should take his first step on the long, 40 day journey of Great Lent, culminating with the Glorious Resurrection of our Lord Jesus Christ.

The period starting from the day following the Great Barekendan and lasting till the Feast of the Glorious Resurrection of Our Lord Jesus Christ, is called Great Lent. In the period of the Great Lent, people, refraining from bodily pleasures and sins, get prepared for the Feast of the Glorious Resurrection of Our Lord Jesus Christ by means of abstinence and repentance. Both spiritual and moral and bodily abstinence are considered to be important. Our church fathers have called the period of the Great Lent as “Karasnordats”, as the period of fasting lasts 40 days. This period of the Great Lent is also called “Salt and bread”, as in the past during the period of the Great Lent people have eaten only salt and bread.

In the New and old Testaments there are many testimonies concerning the period of Great Lent. Moses fasted for forty days and only then received the Lord’s rules and canons. However, this period is related to 40-day period of temptation of Christ in the desert, following which our Church fathers established this period of fasting.

Fasting may be of three kinds: usual fasting, rigorous abstinence and absolute fasting. In case of usual fasting people can eat only food of vegetable origin. In case of rigorous fasting people refuse to eat any food even of vegetable origin. And in case of absolute fasting people refuse to eat any kind of food, including even bread and water.

During the period of the Great Lent curtains in the churches are closed in commemoration of the fact that after sinning Adam was exiled from Eden and the doors were closed before him.

PRAYER SERVICES DURING THE GREAT LENT

Monday, 15th February, is the beginning of Great Lent, a period which lasts 40 days. The Armenian Church defines the period of Great Lent as a time of abstinence and repentance for the faithful. It is a profound and unique period of spiritual experience.

Liturgical celebrations on Sundays: There are services in both Churches in London beginning at 11:00 am. The faithful are welcome to join adhering to COVID-19 rules: social distancing, wearing face masks and registering upon entry to the Church.

Sunrise services: The Liturgy of the Hour of Sunrise (*Արևուշափ ժամերգություն*) will be celebrated every Wednesday starting on 17th February. The service will be conducted on Zoom. Please copy and click this link <https://us02web.zoom.us/j/88542700750?pwd=VWR2d08rQVZwTkx5MVpVbkswRUhyd09#success> for the services at 11: 00 AM. Click https://armenianchurch.org.uk/wp-content/uploads/2021/02/Arevakal_scan-1.pdf for copy order of service.

Vigils on Friday evenings: There are vigils every Friday evening at St. Sarkis Church starting from February 19th. Beginning of service 5 pm. The faithful are welcome to join adhering to COVID-19 rules: social distancing, wearing face masks and registering upon entry to the Church.

Friday evening online prayer: Clergy and faithful will continue their online prayers on Friday evenings at 8:00 pm. The faithful have a chance not only to read the confessions of Nerces the Gracious (Catholicos XII century) and pieces of Armenian spirituality, but to pray. During the Lenten period, there will be ecumenical guest preachers as well. These prayers are held on Zoom, just click this link to join <https://us02web.zoom.us/j/88542700750?pwd=VWR2d08rQVZwTkx5MVpVbkswRUhyd09#success>

4: Հոգեհանգիստ - Memorial Service

Repose of the soul service at St Yeghiche Armenian Church is requested:

ՀՄԸՄ Լոնդոնի վարչությունը հոգեհանգստեան պաշտոն կը խնդրէ նորոգ հանգուցեալ ՀՄԸՄ-ի Կենտրոնական վարչութեան նախկին ատենապետ Երբ **ԳԱՌՆԻԿ ՄԿՐՏԻՉԵԱՆ**ի մահուան քառասունքի առիթով:

ՅԻՇԱՏԱԿՆ ԱՐԴԱՐՈՋ ՕՐՀՆՈՒԹԵԱՄԲ ԵՂԻՋԻ

By the Executive Committee of Homenetmen (HMEM) London has requested a memorial service for the soul of their Central Committee Ex-Chairman the late Yeghpayr **KARNIG MEGERDICHIAN (ԳԱՌՆԻԿ ՄԿՐՏԻՉԵԱՆ)** on the 40th day memorial of his passing.

May the Lord rest the souls of the deceased members of our community in peace and console their loved ones with the comforting power of His Holy Spirit.

Please Pray For Our Sick: Please notify the Pastor whenever you know of anyone who is sick, whether at home or in the hospital. Let us pray for one another

Rev Fr Nshan Alaverdyan is available to visit parishioners in the hospital, nursing homes, or home visitations. He is also available to conduct Home Blessings, administering Holy Communion, consultations and other sacramental needs. Please call the church office at 020 7373 8133 or Fr Nshan at 07548 777 147.

Ձեր ամեն տեսակի հոգեւոր կարիքներուն եւ Խորհրդակատարութիւններուն՝ Տնօրինէք, հիւանդի այցելութեան, Սր Հաղորդութեան ստանալու եւ այլ խնդրանքներուն համար դիմեցէք Եկեղեցի 020 7373 8133, կամ ուղղակի հեռաձայնեցէք **Հոգեւոր Հովիւ Տէր Նշան Բահանայ Ալավերդեանին** 07548 777 147:

ENQUIRIES:

For ecclesiastical/parish matters including requests for Christenings, Home Blessing (Dnorhnek), Donations in Lieu of Flowers, arrangements for Marriages and other church administrative matters please contact Mr Viken Haladjian, phone: **07970 146 280** or **020 7373 8133** or by emailing info@styeghiche.org.uk
Alternatively please approach a member of the Parish Council at church every Sunday after Badarak.

Requiem Service (Hokehankisd)

For Requiem Service (Hokehankisd), please call the church office at **020 7373 8133**, or e-mail us your request to info@styeghiche.org.uk by Thursday, in order to include the name(s) of your beloved one(s) in the Sunday bulletin. There is no set monetary amount for requesting Hokehankisd; any amount donated is appropriate and appreciated. **Please remember our Church in your prayers.** *Your kind donations are gratefully accepted.*

ANNOUNCEMENT:

St Yeghiche Armenian Church Parish Council would like to invite members of the Armenian community to become registered members and take part in Parish activities. Become a dues paying member and let your voice be heard, be eligible to vote and be elected to one of Parish offices. Please contact a member of the Parish Council at the side entrance desk of the Church or visit our website www.styeghiche.org.uk

St Yeghiche Parish Council appeals to all members for **prompt** payment of their **annual membership dues and generous donations**, thus saving your parish administrative and postage costs.

Please hand in your membership dues and donations to the members of the Parish Council at the side entrance desk of the Church. Alternatively please post your cheque to: St Yeghiche Armenian Church Parish, *13b Cranley Gardens, Kensington, London, SW7 3BB*. Please make your cheques pay-able to: **“St Yeghiche Armenian Church”**. You can also pay by bank transfer to St Yeghiche Armenian Church Parish Ltd Account at: HSBC, Acc.no: 42674432, Sort code: 40-02-26, IBAN: GB13HBUK40022642674432, BIC: HBUKGB4106F

St Yeghiche Armenian Church is a Registered Charity, Reg No 1173403. Please complete a Gift Aid Form with your donation. Forms are available from Parish Council.